

Firkatin Çağruları

– ADEM EFİLOĞLU · 13 Temmuz 2009

Yüzünü çevirme benden
Kahhar olur benliğim kararan gözlerinde
Yağmalanır peşi sıra içine düştüğüm ümitler
Bildiğim bütün aşk sözcüklerini unuttum
Unuttum kulağıma aşına sevgi fısıltılarını
Yarınlar kayboluyor
Siniyorum saklı köşelere yılan gibi
Beni çağırıyor günahlarım
Gitmek istemiyorum
Kapatın kapıları
Kapatın kapıları...

Razıyım hiç bir tarih yazmasa da adımları
Bedenimi yıkasınlar bulanık sulara
İçimi titretir kaybolduğum kelimeler
Adım adım arşın merdivenlerimdeyim
Seni soruyorlar
Açılıyor ardımda dolaşan defter
Susmaya dalıyor bütün cümlelerim
Kurumuş bir dal gibi kırılıyor gururum
Sayısız ayaklar çiğniyor kamburumu
Dudaklarımda nemli dokunuşların
Yine ağırlık çöktü gözkapaklarıma
Uyumak istiyorum
Uyumak istiyorum...

Hangi çiçeğe yaklaşısam ellerime düşüyor
Koklasam yanıyor ciğerim
Dokunsam tenimde firkatin çağruları
Koparsam kanıyor oluk oluk bedenim
Yarınlardan çalınmış bir vakte varıyorum
Hayat hep acı yerinden vuruyor
Mermerden duvarlarda yankılanırken inlemelerim
Vazgeçişlerim zihnimde ayinler yapıyor
En vakitsiz anında değıyor kurşun

Ölüyorum tüm yaşanmamışlıklara
Örtün kefenimi
Örtün kefenimi...

//Yeniden doğacak mıyım? bilmiyorum //

adem efloğlu / bir garip ademoğlu